

SZOVJET-SZERELEM SZERZŐDÉS

Tempora mutantur ... Csak az emberek maradnak a régiék. A megváltozott körülmények között azonban másképp játszódnak le a régi regények. Legalább is a leningrádi „Krasnaja Gazetta” szerint.

Vladimir Sefirov, a lap szerint, az egyik pétervári gyár politikai igazgatója (vörös megbízottja) volt. Ugyanekkor a gyárban volt, mint pártonkívüli hivatalnok, alkalmazva Natasa Ivancsevic. Vladimirnek meglett a csinos leány és udvarolni kezdett neki. Natasa azonban nem volt hajlandó magát játékszerül dobni oda az igazgató elvtársnak és azt kívánta, hogy Vladimir komolyan bizonyítsa be szerelmét. Erre Vladimir Natasával az egyik leningrádi közjegyzőnél a következő szerződést kötötte:

SZERZŐDÉS

Alulírottak szívük sugalmát követve, a mai napon a következő szerződést kötöttek:

- Mindketten kötelezik magukat arra, hogy sirig szeretni fogják és soha meg nem csálják egymást.
- En, Vladimir Sefirov, leningrádi vörös gyári igazgató, kötelezem magam arra, hogy szerelmemet teljesen Ivancsekovra elvtársom számára biztosítom és gondoskodni fogok róla, úgy fogom szeretni, ahogy az ember a feleségét szeretheti.
- En, Natasa Ivancsekov, leningrádi hivatalnok, kötelezem magam arra, hogy Vladimir Sefirov elvtársnak hűséges felesége leszek, vezetni fogom háztartását, gondoskodni fogok kényelméről, úgy hogy új otthonunkban jól érezze magát.
- Mindketten sajátkezű aláírásunkkal kötelezzük magunkat arra, hogy a jelen szerződést szigorúan betartjuk és ebben

megállapított kötelezettségeinknek mindenben eleget teszünk.

5. Jelen szerződés aláírásakor érvénybelép, egész életre szól s felmondhatatlan.

Aláírva:

Kelt Leningrád, 1928 okt. 13.

Vladimir Sefirov, s. k.

Natasa Ivancsekov, s. k.

Ez a szerződés, úgy látszik, még nem volt elegendő Natasának, mire Vladimir vörös igazgatótól minőségben, két nappal később még a következő okiratot is kiállította:

— Alulírott, mint a szocializált B. gyár vörös igazgatója, Natasa Ivancsekov, pártonkívüli hivatalnok, kívánságára ezennel igazolom, hogy öt mértéketlenül szeretem és egy később megállapítandó időpontban

pap előtt is feleségül fogom venni.

Leningrád, 1928 okt. 15.

Vladimir Sefirov

Ezután már gyorsan következett be az összemérés. Natasa és Vladimir titokban a pópánál is örök hűséget esküdtek egymásnak. Azután Vladimir egy szép napon elhagyta Natasát. Natasa a pártbizottsághoz fordult, feljelentésében előadta az esetet és csatolta az iratokat is. A pártbizottság megállapította Vladimir szerződésben vállalt kötelezettségeit és kötelezte, hogy éljen életfogytiglan Natasa mellett. Tekintettel azonban, hogy Vladimir pópával is megáldatta a házasságot, ami a pártfegyelem beütközik, a bíróság egyben elmozdította igazgatói állásától.

A tömegben itt-ott hallani ezt a felkiáltást:

— O, that's a beautiful salesmanship!

— „De nagyszerű eladó.” Az amerikai ember a maga furcsa nyelvén ezzel azt mondja, hogy ez a koldus vásárra viszi, eladja bűnöségét. Mindenre azt mondják, hogy eladja. Ha valaki Tibetet keresztül-kasul járta és erről könyvet ír, akkor azt mondják arra is, amit ez a koldus művel, hogy: salesmanship! Természetesen különösen kedvező körülmények között. A költő, a színész, a rendező mind ennek a koldusnak dolgozik. A háromorás színházi este csak előkészítés volt a közönség számára, hogy előadás után gyorsan s bőven ontsa az alamizsnát.

Hogy miképpen állott elő ez a csodálatos kapcsolat a sikeres tragédia és a szerencsés koldus között? Az, hogy a koldus szmulálna, a tények szerint kizárt dolog. Az se valószínű, hogy a darabot az ő külön céljaira rendezte volna meg a szerzőnél. Az eset bizonyára sokkal egyszerűbb. A külvárosban, ahol tetette nyomorúságos életét, valaki talán beszélt az ucca Porgyának egy darabról, amelyben egy nyomorékember a fő hős. Később valószínűleg látta Porgy kékét valamelyik képeslapban. De még ekkor se gondolatot határozott dologra. Már egy hónapja műsoron volt a darab, amikor felbukkant a színház előtt és a tragédia, a fő hős és a kolosszális siker megannyi adottsága volt, amelyből életének nagy ideáját megkoncipiálta.

Ma már nem is tudja, hogy kezdetben egy óriási véletlen, a Frank Wilson által ábrázolt testi nyomorékságnak a maga külsőjével való hasonlatossága juttatott közre. Csak annyit tud, hogy úgy jutott hirtelen eszébe: ő majd oda áll minden este a színház elé, a kecske helyett, amely a színpadon szerepel, kutyát tart maga mellett, amelynek a hátára két gyűjtőpikszist tett. Ennek az embernek az a különös szerencséje, hogy megszűnt koldus lenni. Nem is igyekszik, hogy az embereket könyörületességre bírja Kacag, amikor a bankjegyeket gyűrgeti. Senkise sajnálja, mindenképpen csodálja:

— Wonderful salesmanship!

Persze, mindez megváltozik majd alaposan, ha majd Porgy, a darab, megtette a magáét és lekerül a műsorról. Akkor majd az ucca koldusának is le kell vetnie a főlényes üzletember öntudatosságát és megint igyekeznie kell, hogy nyomorék voltával minél nagyobb könyörületességre bírja az embereket.

Akkor majd ismét egészen közönséges koldus lesz!

Amerika legszerencsésebb koldusa

A Theatre Guild Isten tudja hányadik előadásánál tart már a szegény nyomorék Porgy tragédiájának. Amilyen rendkívüli azonban a szegény néger nyomorék tragédiája, olyan a története egy koldusnak is, aki a darabhoz tartozik, sőt egyenes elválaszthatatlan tőle. Porgy, a tragédia hőse, olyan nyomorék, hogy csak térdén csuszhat, törzse és karjai azonban olyan erősek, mint egy medvéé. Így magyarázható, hogy kecskefogató kis kocsijára úgy ugrik fel, mint egy ép ember, hogy odahajtsan arra a helyre, ahol a járókelők elé odatarthatja a sajkáját. A darab meséje az, hogy Porgy, ez a nyomorék néger, úgy jut egy barátnőhöz, hogy előbbi kedvese elhagyta, mert lefűtött valakit és ezért szöknie kellett. Porgy egy darabig boldogan él a lányjal, akit a sors ilyen módon vezet elébe, később azonban ő maga is meggyilkol valakit, tömlőbe kerül, amire kijut belőle, hűlt helyét találja a leánynak. Ha a közönség ennek a naiv,

de az amerikai lelket megkapó mesének meghallgatása után ki lép az uccára, maga előtt lát az ucca porában egy másik Porgy, aki éppen olyan nyomorék, mint a darab költött Porgyja. Térden csuszva mozog és derékon felül, ahol már nem béna, óriási erejű. Mellette egy kutya lohol, két gyűjtőpikszissal a hátán. A darab Porgyja bizonyára megrikatja a nézőt, amikor kis kecskefogató guggolva az ucca sarkán koldul. De ennek a másik nyomoréknak a hatása, aki ott koldul annak a színháznak a tövében, amelyben az imént játszották el Porgy tragédiáját, egyenesen leírhatatlan. Senkise marad illetlen, amikor a szegény nyomorék elé kerül, ritka, aki a legapróbb pénzdarab után keveset, a legtöbb ember gondolkodás nélkül nyul a zsebébe és azt dobja elébe, ami a kezébe kerül. A pikszisbe nem is fér minden, de hát a gazdája is kaszroz, többnyire apró bankjegyet, amit mosolyogva, gyűr össze a kezében.

nék s főként kérjem meg őket aképen, hogy ha tényleg ... hát akkor mihelyt meglesz azonnal ... hát ő szeretné tudni ... hi szen értem én ...

Es többet nem hagyott nyugodni a Gede Zsuzsánná két öreg szemé. Ot vagy hat hónap telt el akkor megint megérkeztem. Ahogy befordultam a Hegylyuton tényleg az az érzésem volt, hogy: na megérkeztem. Egészén jól utaztam, nem történt semmi baj, nahát gyereink, először is a Jánosék üzenetét átadom, aztán a dolgaim után nézek.

Gede Zsuzsánná néni már várt.

— Tatárné lelkem, na látja-e nahát itt a Jánoska barátja, Isten hozta lelkem, mondtam én ugy-e kivettem a kártyám már kilencszer a mai nap ...

Hogy megőrült az öregasszony. Az unokának. Fu. Jánosnak hívják, mint az apját. Persze, hogy barnaszemű, négy és félkilós, csudájára járnak, nem, nem volt baj, ugyancsak derék asszony az, úgy megszülte, mint ahogy más kávézik, vagy jónapot kíván, de egy akkora vasgyurót ... A haja bizony szőke, mint az anyjé, ám bár nem lehessen tudni, egy ilyen kicsi gyereknél, még megváltozhatik, én is szőke voltam, hát csókoztatták mindnyáján, egészségesekek ...

Egy pogácsával kínál meg Gede Zsuzsánná néni. Köményes pogácsával. El kellett fogadni.

— Mikor jön lelkem megint? Ugy-e hamar? Ugy-e felkeres?

— Hát gondolom, két-három hónap múlva.

— Ó — s elszomorodott az ő-

regasszony — hamarabb nem? — Hát lehet, hogy hamarabb.

Egy hónap múlva megint megérkeztem. És attól kezdve általában havonként egyszer jöttem mentem.

Már odáig jutottunk Gede Zsuzsánnával, hogy az újrain számolgatta ki, hogy bizony szépecskén kereshetek, ha az utazási napidijaimat is hozzáveszük, mért is nem házasodok alig lehetek valamivel fiatalabb, mint Jánoska. Ja, igen a sérvét megoperáltatta-e? Meg az. Na hála Istennek.

Egyre otthonosabban berendezkedtem a Gede-családban s Gede Zsuzsánná egyre követeltem.

A második év végén mikor meghoztam a hírt, hogy a kis Jánoska már talpraállott, akkor már ismertem a megboldogult Gede bácsinak, minden jó és rossz szokását, kedvenc ételeit, mondásait, mindent és Zsuzsánná néni ilyeneket kérdezett:

— Ugyan lelkem, az az én régi képen, amelyken az a csipkés puffosujjú ruha van rajtam, amelyken a megboldogult urammal együtt vagyunk, meg van-e még?

Megvolt, hogyne. Ott van az, aranykeretben a Jánoskák ágya felett, igen, igen nagy becsben tartják ők azt a képet, a kis Jánoskát néha felemeli az apja és megmutogatja — látod ez a nagymama, ez meg a nagypapa — a gyerek — de milyen okos — úgy tapsikol örömben — cse cse nagymama, cse cse nagypapa — úgy bizony.

A Szamos meg ötöt kölykeztet. Mind szépek, kövérek, két-tő fehér, csak a talpukon van

egy-egy kis fekete pont, kettő fekete, fehér csikkokkal, az egyik meg éppen zsemleszerű, annak a balszemén van egy fekete karika, mintha monoklijja volna, hát tiszta cirkusz az az öt kis dög, hogy mit nem visznek végbe.

Jöttem Jánoskától, mentem Zsuzsánná nénihez, így eldegéltem a Gede-családdal örömben és bánatban közel öt eszten deig. Most aztán — az öregasszony már nagyon sürgette utóbb — elhatároztam, hogy a kis Jánoskának egy huga fog születni és a nagyanyja után Zsuzsánná lesz, Zsuzsika. Ó, de fog örülni az öregasszony, de fog örülni, talán meg is gyógyul. Mert javult az utóbbi időben. Szemlátomást javult, vénségére

Husvétra szántam ezt az utazást, most a legutolsó husvétra. És még valamit. Egy fényképet a kisebbik Jánoskáról egy fényképet. Hát ez elég szép. Husvétra gondoltam neki.

Meg is érkeztem. Már a kapus furcsán nézett, olyan furcsán Istenemre, akart is valamit ...

— Mi az? — mondom. — Mi az, Pista bácsi?

— Semmi — azt mondja — vagyis ... semmi ...

Tatárné mondta meg aztán igen, illetve nem megmondta, ha nem értesített. Meghalt Gede Zsuzsánná néni szegény. Ezt az utolsót, ezt a legnagyobbat, a legszebbet, a husvétit nem tudtam odaadni.

Nagyon megbusultam Zsuzsánná néni halálát.

Kedves, tisztés család volt, igazán nagyon szerettem őket, ritka manapság az ilyen.

Keletkanadában a legjobb, legbiztosabb és leggyorsabb pénzügyi ügyintézés.

Fénzküldésekért teljes felelősséget vállalok.

HAZAK, FARMOK STB., ADÁS-VETELET INTÉZTESSE VELEM

Bármilyen ügyes-bajos dolgában forduljon hozzám:

LOUIS SZABO

BOX 244 9 Crowland Str. Welland, Ont.

A „CANADIAN NATIONAL RAILWAY EXPRESS” magyar megbízottja.

FÉLI TEVÉKENYSÉG A HAMILTONI REF EGYHAZBAN

A hamiltoni reformátusok az előkészítő, karácsony előestéjén a bűnbánati és karácsony napján az ünnepi istentiszteletre te kintélys számban jelentek meg. Különösen szép jelenség volt az hogy a megjelent hívek nagyrésze bennmaradt az Urvacsozosztásra, mely után Majoros László és neje újszülött fiacskájára részesült kereszttségben.

Dec. 30-án óévet bezáró istentisztelet, újév napján pedig újév istentiszteletre gyűltek össze a hamiltoni református hívek, kik a más vallásukat is szeretettel látták körükben ez ünnepi alkalmakkor.

Szilveszter estéjén az ifjuság mulatságot tartott az egyház 325 James St. N. cimen levő Otthonában.

Január 6.-án az istentisztelet után évi közgyűlésre hivatalos az egyház minden tagja.

Az Otthonban megkezdte működését Szőke Lajos vezetése alatt az egyház műkedvelő csoportja. A „Süt a nap” c. darab kerül színre néhány héten belül.

Be kell számolnunk a december 22.-én este tartott karácsonyi játékról, melyet Szőke Lajos rendezett nagy szakértelemmel. De nemcsak rendezett, hanem Gondos Lajos segítségével szép színpadot is épített, továbbá egymaga kifestetette a termet. Sugó volt Majoros László. Szereplők: Borbély Katica, Sinka Gizella és Erzsike, Dakos Ferenc, Gondos Lajos, Forgács István, Herceg Imre, Kemény Alfréd, Tar Gusztáv, Tokos Árpád, Tokos Bálint, és Varga József, gyermekek: Berkes Nelli, Evonnall Margit, Farkas Ilona és Margit, Gál Juliska, Molnár Eszti.

Az öt felvonásos darabot zama tus humorral és odaadással játszották le az alig egy hét alatt összetoborzott szereplők.

A Kossuth Közművelődési Társaság előadásait december 30-án vasárnap este tartott első előadásával kezdte s egész télen, havonként két alkalommal nyújt tanulságos és élvezetes estét a hamiltoni magyarságnak. Alább közöljük az érdekes előadások sorrendjét.

December 30.-án este 8 órakor: Andrassy Dezso — „A kanadai magyarok és a föld”; Kovács Ferenc lelkész — „Magyar népművészetünk felhasználása új hazánkban”.

Jan. 6: Dr. János István a „Kanadai magyarok érvényesülési lehetőségei”; Rev. J. Isaac — „Köborítások Skóciában.” (Képekkel.)

Jan. 20: Dr. Sole Miklós orvos — „Kanadai magyarok egészségsege”; Kovácsné Páll Rózsa — „Irjunk, vagy ne irjunk?”

Febr 3: Dr. Feldmann Arthur — „Bölcsészeti elmefuttatás”. Csegey Mariska zenetanár — „A tánc mint művészet fejlődése.”

Febr. 17: Dr. J. A. Locheed — „Fogaink ápolása”, Csutoros István lelkész — „A welland csatorna, mint technikai csoda.”

Márc. 3 Dr. Sole Miklós — a „Kanadai magyarok egészségsege” (folytatás). Kovács Ferenc lelkész — „Magyarország legszebb pontjai” (képekkel).

Márc. 17: Hazafias ünnepély. Márc. 24: Dr. Feldman Arthur — „A Szentföld” (képekkel). Kemény József — „Különös és tréfás találmányok.”

Apr. 7: Majoros László — „A magyar falusi élet derűs vonásai”. K. Páll Rózsa — „Agy Endre a hitkereső”.

EGY MAGYAR ORVOS BEPÖLTÉ AZ ABESSZINIAI ALKIRALYT

Évekkel ezelőtt egy gyulai orvos, Mészáros Kálmán dr. kivándorolt Abessziniába, ahol udvari orvosa lett az alkirálynak évi 3000 dollár fizetéssel. A szerződés egy évre szól, amely idő alatt Abessziniá alkirálya a legjobb egészségnek örvendő s így Mészáros tudományát nem vette egyszer sem igénybe. A fővény alkirály, amikor a magyar orvos el akarta hagyni az udvart és a fizetést kérte, kifejtette, hogy nem fizet, mivel Mészáros öt nem gyógykezelt. A magyar orvos az abessziniai bíróságnál pert indított az alkirály ellen és a bíróság megítélte a háromezer dollárt számmára. Mészáros Kálmán ebből az összegből Abessziniá fővárosában modern orvosi rendelőt nyitott és ma az ország egyik legkeresettebb orvosa.

Mialatt Kanadában ropogósra fagy a hó és vigan fűtyül az északi szél, addig az angol birodalom másik végén, a napsütéses Afrikában a szabadban tanulják az ábécét a fekete bőrű kis szerencsének.